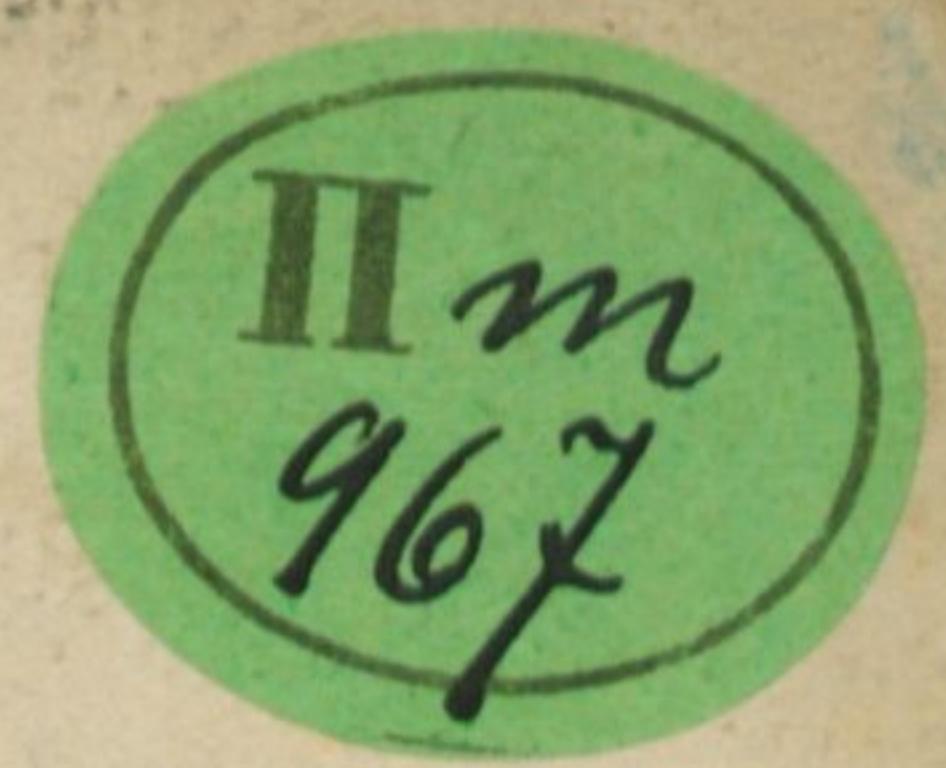

8218
QK.
435,
21.

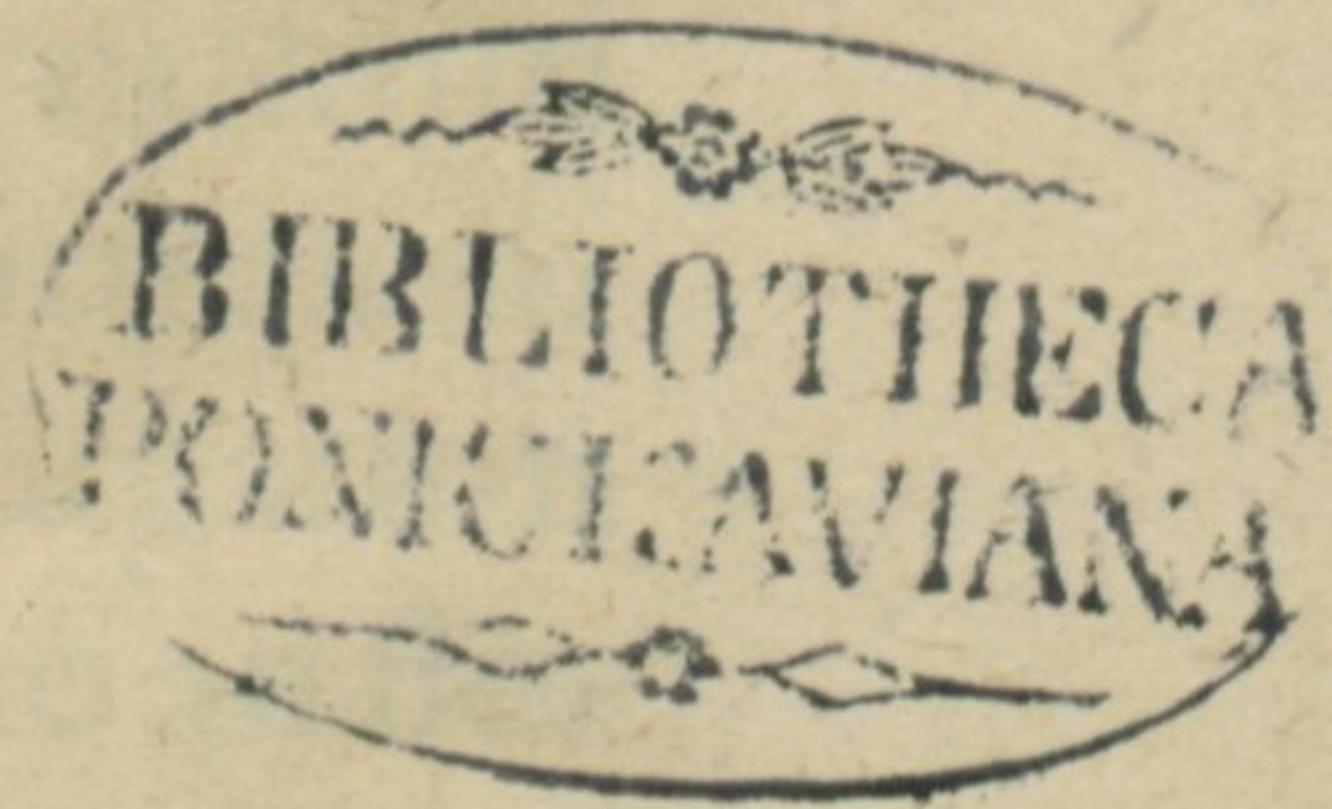
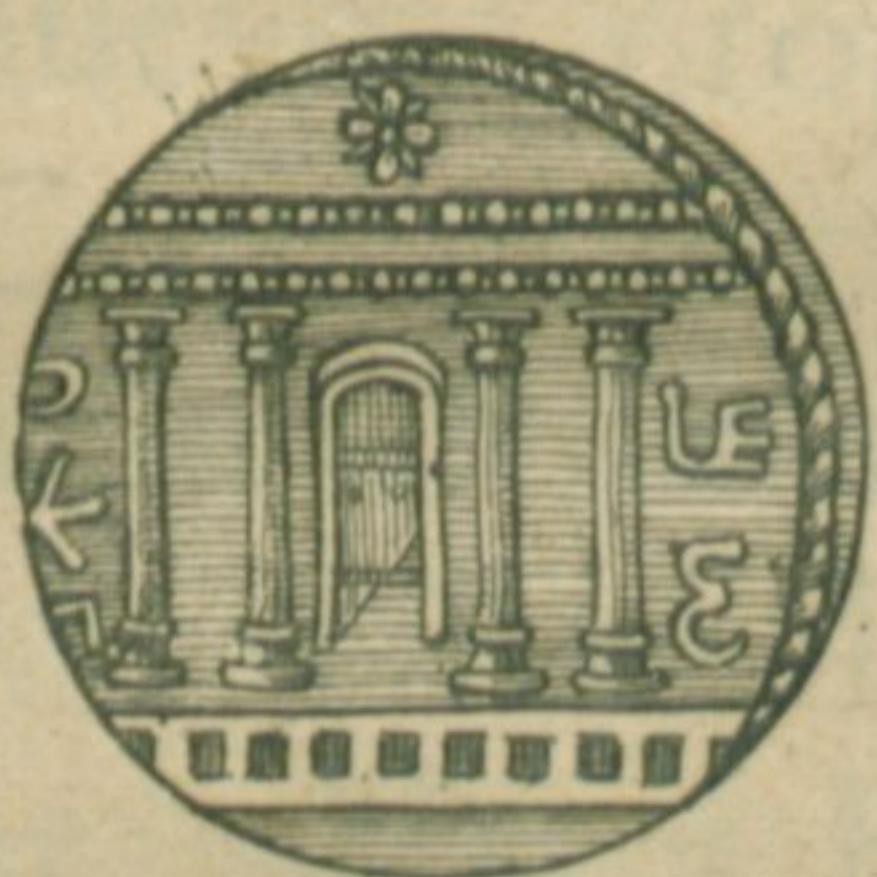
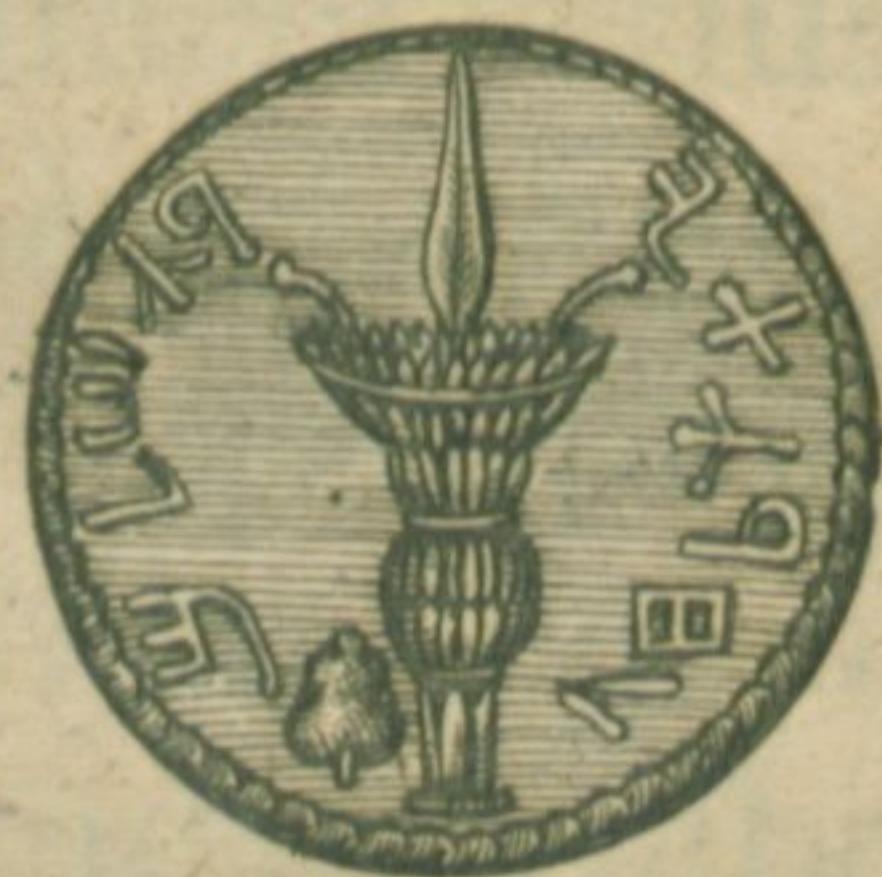
X 1880 925
**AD SERENISSIMVM ET CEL-
SISSIMVM PRINCIPEM AC
DOMINVM**

**DN. FERDINAN-
DVM ALBERTVM**

**Ducem Brunsvicensem & Lu-
neburgensem,**

CHRISTOPHORI SCHRADERI
Epistola , interpres nummi
Iudaici.

HELMESTADII
Typis HENNINGI MULLERI,
ACAD. TYPOGR.
Anno cccc cccxlii

14

Serenissime & Celsissime Prin- ceps, Domine clemen- tissime.

NVimum veteris ævi argenteum,
cujus Celsitudo Tua, inter tot ali-
os, corām mihi nuper copiam fe-
cit, & interpretationem clemen-
ter demandavit, versavi diligenter,
& cùm ad similes alios, quorum imagines
viri docti evulgarunt, tum ad sacram histo-
riam cum curā expendi. Quod huc faciens,
animo tandem verius aut vero proprius est vi-
sum, planè exponam Celsitudinis T. singu-
lari judicio quicquid hujus est humiliter de-
ferens. Ordinar à figuris, quas singula nummi
latera singulas exhibent. Altera harum, ni
prorsum fallor, fascis est plurium virgarum
equibus una duabus gemmis, & folio an flo-
re oblongo in summo est conspectior, cete-
ris arentibus: imo fascis adiacet deciduum

amygdalum. Designare videtur duodecim illas virgas, quas, post populi Israelitici contra Mosen ac Aaronem rebellionem, à tribuum Israeliticarum duodecim Principibus divino jussu acceptas, atque uno fasce comprehensas Moses in sancto tabernaculo reposuit, & postridie illuc reversus ceteras quidem nihil mutatas, illam autem quæ tribus Leviticæ erat, & Aaronis nomine inscripta, reperit germinasse. Quo miraculo Aaroni & toti tribui Leviticæ sacerdotium ac cura sacrorum fuere confirmata, mandatumque ut in memoriam compressæ rebellionis, virga, divinæ hujus constitutionis index, in arca foederis asservaretur. Historia perscripta est in divino Mosis volumine lib. IV. cap. xvii. Cujus sanè capitinis octavum versum cum hoc nummo studiosè contendenti, liquidò apparet, tria quæ de efflorescente Aaronis virga Moses illic scripsit, in nummo exactè esse sculpta. Primum est. פְרַח נָזֵר hoc est, protulerat gemmam, ut vertit Arias Montanus, sive produxerat germinationem, ut est in versione Pagnini, interpolatâ à Vatablo

Hæc

Hæc turgentium gemmarum germinatio in
nummo palam conspicitur. Secundum est
~~זע זע~~ hoc est, & florere fecerat florem. Isve-
rò binas inter gemmas medius atq; oblon-
gus eminet. Sequitur denique ~~וינטול שקרוי~~
hoc est, *Ad maturitatemq; perduxerat amyg-
dala*: Huic in nummo respondet maturum
amygdalum, ad scapum fascis seorsim scul-
ptum. In Germanica B. Lutheri nostri ver-
sione tria ista Mosis verba redduntur **Grū-**
nen/Blüth/mandeln. In latere altero scul-
pta figura minus difficultatis habet, clarè e-
nim refert faciem anteriorem templi, & qui-
dem Hierosolymitani, quod inscriptio num-
mi demonstrat. Characteres porro, qui in
nummo hoc visuntur, sunt ipsi illi, qui Iudæis
vulgò dicuntur Samaritani, quorum Alpha-
betum è nummis alijfq; monumentis vulga-
verunt Rabbi Azarias in libro qui inscribitur
~~עינים פאור~~ hoc est, *Luminare oculorum*, folio
171. Guilielmus Postellus in Alphabeto duo-
decim linguarum. Iosephus Scaliger in de
Emendatione, & in Thesauro temporum.
Ioh. Baptista Villalpandus in Apparatu urbis

ac templi parte secunda cap. 21. pag. 378. Atq; extant hodie in Regia Bibliorum editione Parisina, ijsdē litteris scripti quinq; libri Mo-sis, quos in Augusta Bibliothecā VVolferbyti cum magna voluptate ante annos aliquot in-spexi. Samaritanæ autem appellantur istæ literæ, quod post Iudæorum à Babylonico exilio reditum Samaritæ seorsum ijs fuerint usi, Iudæis Chaldaeam scripturam, cui in exilio assuerant, etiam in patria sua retinen-tibus. Ceterum quamvis Samariticæ litte-ræ nummo isti sint inscriptæ, Samariticus tamen ille, sive à Samaritanis percussus non est, neque enim Hierosolymam illi, hujusq; urbis templum in nummis vel scriberent vel pingerent, cum ab ea urbe, ejusdemque tem-ple aversissimis animis, in Samariæ monte Garizim sacra sua peragerent & peragenda con-tenderent, quod vel è colloquio Samaritanæ mulieris cum Christo Servatore notū est. Qui autem fit, nummum qui Samaritanus non est, litteris tamen Samaritanis esse inscriptum? Nempe eadem illæ literarum figuræ, quas post Babyloniam captivitatem soli Samari-

tæ u-

tæ usurpabant, ante illam, hoc est Mosis & Prophetarum ævo, per totam Cananæam erant usitatæ, unde his ipsis literis, in lege Domini scribenda Moses, & in vaticiniis suis exarandis Iesaias, ceterique usque ad urbis Hierosolymæ excidium Prophetæ fuere usi. Hæc assertio nititur primò veterum cùm Iudæorum tum Christianorum testimoniiis, deinde conjecturis quibusdam è nummis ipsis desumtis: quibus omnibus inducti Patrum & nostra memoria, præstanti ingenio & doctrina viri, haut pauci, ita censem, characteres Samaritanos, in varijs nummis hodie conspicuos ipsos illos esse, quibus veteris testamenti codex ante Babylonicum exilium ab auctorib. suis primitus sit conscriptus. Redux Babylone populus Iudaicus, deinceps eas literas quibus sacrum codicem Hebræorum conscriptum hodie conspicimus usurpavit, quod in Chaldæa assueti ijs essent & cum Samaritis ne literas quidem cuperent habere communes. Quum cujus generis literæ hujus nummi sint ostenderim, proximum est illarum sententiam aperire. Ergo qui

qui virgarum fasciculo circumscripti sunt Sa-
maritani characteres, totidem Hebræis ho-
diernis redduntur, זהירות, hoc est, *Ad descri-
ptum*, ירושלים Ierusalem. In altera nummi
facie, quæ templi figuram exhibet, scriptum
est טוב שׁ, hoc est *ibi bonum*. Extremæ sanè
vocis, cuius superior pars detrita est, literæ
tamen utcunq; agnoscuntur, alium sensum
non invenio. Enim uero quatuor istas voces
cum insculptis figuris conferenti, in men-
tem venit suspicari cusum esse hunc nummū
in honorem Sacerdotij Aaronis, tribus Leviti-
cæ & templi Hierosolymitani. Sacerdotij
enim illius & sacri ministerij Levitici divini-
tus constituti symbolum est imago virgæ in
fasce aliarū efflorescentis. Eorundem autem
in tribu ista ac familia intemeratam propaga-
tionem scripture quædam tuebatur. Etenim
ut successio filiorum Aaronis Levitarumque
eo certior esset neq; quisquam ab hac tribu a-
lienus sacro muneri se ingereret, aut per er-
rorem admoveretur, David, ille Rex & Pro-
pheta, Aaronis Levitarumque genealogiam,
& vices ministerij, divisas sortitò, in litteras
refer-

imp

referri curaverat, ut constat è i. Paral. cap. xxiiii
& seqq. quam descriptionem & Salomon
continuavit, & successores quoque, dum re-
gnum illud viguit, pertexuere. Salomonis
sanè sacerdotalem catalogum Iosias Rex al-
legat ii. Paral. xxxv, 4. cuius continuationem
minimè neglectam fuisse ex lib. i. Esdræ cap.
ii. vers. 62. animadvertisimus. Cum enim
nonnulli è Babylonico exilio reduces, pro fi-
lijs sacerdotum se gererent, investigata est il-
lorum scriptura, sive genealogia, quæ cum
non reperiretur, à sacerdotio illi sunt sum-
moti. Hæc Levitici ordinis descriptio, sa-
nè memorabilis, designatur in siclo voce
לחרות hoc est *ad descriptum*. Est autem lo-
cutio elliptica, Hebræis familiaris, ut cum
Iesaias cap. viii. v. 10. ait **לחוֹרָה וְלַחֲרוֹת** hoc est
ad legem & ad testimonium, supple, *attenden-
dum est*. Ut integra inscriptionis hujus sen-
tia sit; Ad scripturam, sive ad catalogum sa-
cerdotalem, à Davide scriptum, à Salomo-
ne & posteris continuatum attendendum
est, tum videlicet, cum de veris sacerdotibus

B

quæ-

quæstio exoritur. Additur porro nomen
urbis Hierusalem, ejusdemque templo in fa-
cie nummi altera adscribitur: *illic bonum*.
Nempe quo sensu Absalom ad Ioabum dicit
II. Sam. XIV, 32 טוֹב לִי שׁ Bonum mihi isthic es-
se, ita de hoc divinitus constituto loco, in
nummo isto scribitur, bonum esse & saluta-
re, isthic, in templo videlicet Hierosolymi-
tano, versari & Deo sacra peragere. Ergo
ut rem in pauca conferam, trium illustrium
rerum monumenta, uni huic nummo sunt
inscripta. I. Sacerdotii divinitus in Hebræa
gente constituti. II. Sacerdotalis ac Leviticæ
genealogiæ literis mandatæ. 3. Loci divino
cultui cœlitus consecrati. Vnde jam porro
in proclivi est colligere, nummum hunc esse
siculum, illam primi templi celeberrimam mo-
netam, Hebræorum genti propriam; præser-
tim cum ad aurificis stateram exploratus,
pendere animadvertatur unciæ semissim, sive
quatuor drachmas, quod ipsum sicli genui-
num pondus fuisse Fl. Iosephus lib. III. Anti-
quit. cap. IX. testatum reliquit. De tempo-
re per-

re percussi huius scilicet duo cum primis in men-
tem veniunt: Primū, eo spacio quod inter con-
ditum templi Hierosolymitani & excidium à Ne-
bucadnezare illatum interest, videri cusum.
Post enim illud temp⁹ Samaritanas literas Iu-
dæi, Hierosolymitani templi cultores, mini-
mè usurparunt. Ante autē illud tempus, nulla
templi potuit esse memoria. Deinde illo in pri-
mis ævo cusum probabile est, quo sacerdotii
Aaronis ac Hierosolymitani templi auctoritas
adversus contemtores comprobari atq; com-
muniri egebat. Id vero ut fieret maximè ne-
cessarium tum erat cum Ieroboam populum
Domini à templo Hierosolymitano avocatu-
rus, idola in Bethel & Dan collocaret, &
filios Aaronis ac Levitas ex auctoraret, sub-
stitutis in horum locum sacerdotibus è vulgo
reliquarum tribuum aliis. 1. Reg. XII, 18, 31. 1.
Paral. XI, 15. Quo tempore distractis animis
erant omnes tribus Israeliticæ, nonnullis ad
Regis idololatræ imperium omisso templo,
in Bethel & Dan sacrificantib. aliis verò, e-
tiam invito Rege Hierosolymam euntibus

& illic per genuinos sacerdotes, Deo patrum
suorum sacrificia immolare pergentib. His
ergo in vero cultu Dei retinendis, & ceteris
qui à templo Domini, verisque sacerdotib.
alieni esse cœperant, reducendis, publicæ
monetæ à quodam Rege Iuda, hujusmodi
symbola fuere insculpta, quæ Hierosolymam
verum Dei sacrarium, Aaronitas Levitasque
veros domini sacerdotes esse, populum do-
cere possent. Et sanè *Abiam*, nepotem Sa-
lomonis, (qui & Hierosolymam spretam &
profanos, hoc est à tribu Levitica alienos sa-
cerdotes adscitos, Regi Israelitico acerbè ex-
probrat II. Paral. cap. 13. v. 8. & 9.) hujus
symboli nummos publicasse vero est non ab-
simile. Porro quemadmodum siclus iste o-
mnibus aliis, quæ hodie visuntur, numi-
smatib. Græcis Latinisve, antiquitate antistat,
ita premium ejusdem commendat insigniter
quod literam *Tau* figurâ crucis habet expref-
sam. Hæc enim res cuidam divini Vatis lo-
co insigni præclaram lucem accedit, & vetu-
stissimorum Christianorum quandam asser-
tio-

tionem, contranupera scitamenta defendit,
& omnino non caret mysterio. Comme-
morat Ezechiel, nono capite, visum Baby-
lone divinitus sibi objectum, quo Dominus
sex percussoribus Hierosolymæ ob flagitia
immissis, præmiserit hominem lineis vesti-
bus indutum, instructum scribæ atramen-
tario, cui datum fuerit hujusmodi manda-
tum: *Transi per medium civitatem Hierosoly-
mam & signa Tau super frontes piorum.* Per-
cussoribus autem præcipiebatur: *Transite
per civitatem post eum, & percutite, senes,
adolescentes, virgines, parvulos, mulieres:* *Ad
omnem autem virum super quem fuerit Tau
ne accedatis* Hoc loco ultimam Hebræorum
litteram *Tau* intelligi censuerunt Græci in-
terpretes Aquila & Theodotion, vetus item
interpres Latinus, tum & veteres Rabbini a-
pud R. Davidem Kimchium in commenta-
rio ad hunc locum. *Tau* autem Hebræorum
antiquitus crucis figuram habuisse, & vete-
res testantur, & hic ipse siclus præclarè con-
firmat. Origenis verba sunt ad istum Eze-
chielis

chielis locum: *Quidam ex Hebrais ad Christum conversus retulit, in antiquis litterarum clementis, literam Tau figuram crucis habuisse.*
S. Hieronymus ibidem: *Antiquis Hebreorum literis quibus usque hodie utuntur Samaritani extrema Tau litera crucis habet similitudinem, que in Christianorum frontibus pingitur, & frequenti manus inscriptione signatur.* Ausus est Iosephus Scaliger in animadversionibus Eusebianis Origenem ac Hieronymum falsi hic arguere, sed non alio argumento, quam quod in siclis quos ipse viderat, *Tau* antiquum aliâ quam crucis figura conspiceretur. At verò vel iste Celsitudinis *Tau* nummus, in quo *Tau* crucis figurâ expressum conspicitur, Origenis & Hieronymi testimonia, atque adeo illam loci Ezechielis Christianam interpretationem firmat. Accedunt duorum siclorum, literam hanc eâdem X. figurâ exhibentium, à Villalpando loco citato publicatæ imagines, tum supra laudati R. Azariæ majus exceptione testimonium, qui literam eandem crucis for-

formā manifestō pinxit pag. 171. libri supra ci-
tati : non facturus utique , nec Christianis id
daturus , nisi in Iudeorum suorum , quos no-
minatim allegat , monumentis , ita scriptam
reperisset . Similem crucis figuram inter ci-
lia Sacerdotis Iudaici , cum sacro oleo inun-
geretur , digito ungentis fuisse ductam , He-
bræorum magistri tradiderunt . Atque hæc
nota , ut Sacerdotem sanctum esse & inviolabi-
lē designabat , ita nos , dum aureæ ætatis Chri-
stianorum exemplo idem signum fronti in-
scribimus , par præsidium à Deo compreca-
mur . Exposui , Serenissime Princeps , de
nummo mecum clementer communicato ,
animi sententiam , quam Celsitudo Tua , ut
equidem confido , mecum probabit , dum do-
ctiora judicia quiddam melius in medium
afferant . Salve Celsissime Princeps , Deus Te
nobis servet . In Acad. Iulia Kal. Sept.

clo loc LIV.

WMA

Me. A

